

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 31074-08-12 מתתוב נ' ישראל

בפני כב' השופטת מיכל וולפסון

בעניין: ארתור מתתוב ת.ז. 309176147

ע"י ב"כ עו"ד עזאיזה מאהר

התובע

נגד

משטרת ישראל

ע" פרקליטות מחוז דרום – אזרחי – עו"ד יעקב

הנתבעת

חמו

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. התביעה בפני היא תביעת נזיקין על סך שך 150,000 ₪ בגין מעצר של התובע במשך 24 ימים
- 4 מיום 27/11/17 ועד ליום 12/12/07 על רקע חשד לביצוע עבירה של רצח לפי סעיף 300(א)(2)
- 5 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (בסיכומים הוסף גם יום המעצר המשטרתי – 26/11/07 -מי
- 6 ו). החשד התברר להיות לא נכון ואדם אחר הועמד לדין והורשע. התביעה הוגשה על פי עוולות
- 7 הרשלנות, סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין, נ"ח, וכליאת שווא, סעיף 26 לפקנ"ז, וכן לפי סעיף
- 8 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו- 1996 (להלן: "חוק
- 9 המעצרים") ותקנה 8 לתקנות סדר הדין הפלילי (פיצויים בשל מעצר או מאסר), תשמ"ב-
- 10 1982 (להלן: "התקנות"). בהחלטה מיום 1/7/13 קבעתי כי התיק יתנהל רק לפי העילות
- 11 האזרחיות, ובהעדר חוות דעת התובע יהיה מנוע מהגשת חוות דעת רפואית או להוכיח ראיות
- 12 ברפואה.
- 13
- 14 התביעה הוגשה בגין הארכות מעצר שביקשה המשטרה מבית המשפט מיום 27/11/07 ועד
- 15 שהתובע שוחרר ביום 16/12/2007. על פי כתב התביעה התובע נחשד ברצח והוא שוחרר אחרי
- 16 שנתפס אדם אחר שהועמד לדין, הורשע ונגזר דינו בעבירת הרצח. לטענתו יש לפצות אותו בגין

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 31074-08-12 מתתוב נ' ישראל

בפני כב' השופטת מיכל וולפסון

1 כליאת השווא. אקדים כי הקושי בתיק זה הוא כי התובע נחשד בביצוע שתי עבירות שונות,
 2 שכל אחת מהן מקימה עילת מעצר בפני עצמה.
 3
 4 משבחר התובע לנהל את התיק בעילה האזרחית ולא הפלילית, הוא עומד בפני קושי שנובע
 5 ממטרות הפיצוי. התביעה היא על פי עוולות נזיקיות שבהן מטרת הפיצוי היא להעמיד אדם
 6 במצבו אלמלא העוולה. על פי הראיות, כולל תיק החקירה שהוגש בשלמותו, התובע נחשד על
 7 ידי המשטרה בביצוע שתי עבירות שונות המתייחסות למנוחה. בכל בקשות המדינה להארכות
 8 מעצר לפי **סעיף 13 לחוק המעצרים** התבקשו הארכות מעצר בגין חשדות לביצוע העבירות
 9 הבאות:
 10 רצח לפי **סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977**, וסרסרות – מחיה על רווחי אדם
 11 העוסק בזנות לפי **סעיף 199(א)(1)**, **לחוק העונשין (להלן: "העבירות")**. ביהמ"ש האריך את
 12 המעצרים בהתייחס ל-2 העבירות.

כליאת שווא

15
 16 2. לטענת המדינה הארכות המעצר בוצעו על ידי בית המשפט ועל כן אין מדובר בכליאת שווא.
 17 אין מחלוקת כי ביום 25/11/07, לפנות בוקר, נמצאה גופת אישה שעליה סימני אלימות רבים
 18 בחורשה באזור שכונה ג' ליד רכבת צפון בעיר באר שבע. הגופה זוהתה להיות של זויה יגודייב
 19 ז"ל. על פי הראיות בעת שהיא נרצחה באותו יום היא עסקה בזנות. על פי התשתית הראייתית
 20 המנוחה הייתה ידועה בעבודה זו בשם אנגלה/אנגילה. בהתייחס לחשד בגין עבירת הסרסרות
 21 היה למשטרה יסוד סביר לחשד כבר מבוקרו של יום המעצר, דהיינו ה- 26/11/07 והעדויות
 22 הנוספות חיזקו את החשד הסביר לגבי עבירה זו כמפורט להלן. מבחינת החשד בגין עבירת
 23 הרצח, היה מידע מודיעיני עליו העיד העד אברהם נחמני מטעם המדינה, ועדויות על אלימות
 24 של התובע כלפי המנוחה בעבר הקרוב לרצח. הראיות הפורנזיות (תוצאות מעתק מנשך) החלו
 25 להגיע ביום 2/12/11 והם לא קשרו את התובע עם החשד לרצח (עמ' 36 לפרוטוקול).

התפתחות החקירה

26
 27
 28
 29 ביום 25/11/07 התובע הוזמן לחקירה ומסר מידע ושוב למחרת בבוקר ביום 26/11/07. בהמשך
 30 היום הוא נעצר בחשד לרצח (דו"ח החתום על ידי רנ"ג חיים דידי משעה: "סמוך לשעה 17:00
 31 " (במקור – מ'ו'), כרך 11 תיק פ"א 5177/07 ותיק פלא 447951/07, דף לב). לפי הדו"ח התובע
 32 נכבל באזיקים. למחרת בבוקר התובע הובא לבית המשפט להארכת מעצר לפי **סעיף 13 לחוק**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 12-08-31074-08 מתתוב נ' ישראל

בפני כב' השופטת מיכל וולפסון

1 **המעצרים**. מעצרו של התובע הוארך על ידי בית המשפט ביום 27/11/07 בגין חשד ל רצח ובגין
2 חשד לסרסרות – מחיה על רווחי אדם העוסק בזנות. מעצרו הוארך בפעם הראשונה עד ליום
3 6/12/07. על כך הוגש ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי דחה את הערר (בש
4 022339/07 בית המשפט המחוזי בב"ש, כב' השופטת רויטל יפה-כ"ץ, **מוצג נ/1**).

5
6 ביום 6/12/07 המעצר הוארך בשנית על ידי בית המשפט עד ליום 12/12/07. ביום 12/12/07
7 המעצר הוארך בשלישית על ידי בית המשפט עד ליום 18/12/07. ביום 16/12/07 התובע שוחרר
8 ממעצר לאחר תום החקירה לגביו ולאחר שהחקירה בעבירת הרצח הובילה למעצר של המבצע
9 של הרצח. המדינה לא העמידה את התובע לדין פלילי בגין העבירה של סרסרות לזנות וחיים
10 מרווחי הזונה. התובע לא עתר בהליך הפלילי לפיצוי לפי **תקנה 8 לתקנות וסעיף 38 לחוק**
11 **המעצרים**.

12 לפני התביעה הנוכחית התובע הגיש תביעה אזרחית פי **סעיף 80 לחוק העונשין** (ת.א.
13 31050-11-10 בבית המשפט השלום בבאר שבע) לכיסוי הוצאות ההגנה. התביעה נמחקה על
14 הסף כי העילה קמה אם הוגש כתב אישום שזה לא המקרה (**החלטה של כב' שופט פרסקי**
15 **מיום 23/11/10**).

16
17 התובע טוען לעילה של כליאת שווא על פי העוולה בפקנ"ז. התובע הוכיח כי מדובר בכליאה על
18 פי הרשאה כדין. העוולה חלה כאשר השלילה של החירות היא שלא כדין (**סעיף 26 לפקנ"ז**).
19 התובע לא הוכיח כי בין המעצר המשטרתי ובין על ידי בית המשפט נעשו שלא על פי דין
20 (**בהתייחס למעצר המשטרתי, שכאמור התווסף בסיכומים – סעיפים 23, 27(ד) לחוק**
21 **המעצרים; סעיף 13 לחוק המעצרים בהתייחס למעצרים לפני הגשת כתב אישום ע"י**
22 **ביהמ"ש**).

23 בסיכומיו טען בא כוח התובע כי התובע הובא לבית המשפט לאחר חלוף מעל 24 שעות. טענה
24 שלא מופיעה בכתב התביעה שכאמור לעיל אינו מתייחס למעצר המשטרתי. על פי תיק החקירה
25 התובע נעצר ביום 26/11/07 בסמוך לשעה 17:00 והתובע הובא למחרת לבית המשפט. כעולה
26 מהראיות עד לאותו שלב הוא היה בגדר מי שזומן לתחנת המשטרה כדי להיחקר בנסיבות של
27 חשד שהוא עבר עבירה (**סעיף 67 (ב) (1) לחוק המעצרים**).

28
29 החלטות המעצר מיום 27/11/07 ועד לשחרור היו על פי החלטות שיפוטיות, שניתנו במעמד
30 התובע, כשהוא מיוצג לאחר שבית המשפט עיין בחומר החקירה וגם שמע את באי כוח הצדדים.
31 בכל החלטה נקבע כי המעצר מוארך כי קיים חשד סביר הקושר את התובע לביצוע העבירות
32 המיוחסות לו בבקשה. בא כוח התובע טען בסיכומיו כנגד החלטות השיפוטיות שניתנו אך

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 31074-08-12 מתתוב נ' ישראל

בפני כב' השופטת מיכל וולפסון

1 הוא התעלם מכך כי ההחלטה של הארכת המעצר הראשונה בוקרה על ידי בית המשפט המחוזי
2 בערר (מוצג נ/1) ולא הוגשו עררים על שתי ההארכות הנוספות (מוצגים ג1-ג3 למוצגי
3 הנתבעת).

4
5 לטענת המדינה היה בעדויות ובראיות שהיו מצויות בתיק המשטרה באותה עת כדי לבסס יסוד
6 סביר, ולפחות המצדיק והמחייב הגשות בקשות להארכת מעצר לצרכי חקירה. נטען כי נקודת
7 המוצא הוא האינטרס הציבורי להעמיד עבריינים לדין והוא מאוזן עם חיוב המאשימה לשלם
8 לנאשם פיצויים על עגמת נפש, הוצאות ההגנה או המאסר [ע"פ 4466/98 דבש נ' מ"י, פ"ד
9 נו (3) 73 (2002)]. כנגד התובע לא הוגש כתב אישום ובנסיבות אלה לא חלות הנסיבות שנבחנו
10 על ידי בית המשפט בפסק הדין. התובע גם לא נקט בהליך שמהווה את המסגרת המשפטית
11 הנכונה לבחינת שיקול הדעת של המדינה (סעיף 38 לחוק המעצרים). הנמקתו הייתה כי הפיצוי
12 לא תואם את הנזק האמתי שנגרם לו (עמ' 40 לפרוטוקול).

13
14 חומר החקירה שעמד בפני בית המשפט מהארכת המעצר הראשונה הצביע על חשד בגין העבירה .4
15 של סרסרות וחיים על רווחי הזונה (סעיף 199(א)(1) לחוק העונשין) ברמה של חשד סביר ובידי
16 המשטרה היו לחשד זה ראיות לכאורה, כמפורט להלן. חומר החקירה בתיק הרצח נשען על
17 הודעות שהמשטרה קיבלה כנראה מטלפונים ציבוריים שלפיהן התובע רצח את המנוחה
18 באמצעות ערבים. בדיעבד התברר מגרסת מבצע הרצח (קטיין) שמדובר היה בנקמה אישית שלו
19 על כך שהמנוחה, לפי הנטען, גנבה לו את כספו בביקור קודם אצלה לצורך קבלת שירותי מין;
20 עדויות מפי השמועה על אלימות קודמת של התובע כלפי המנוחה; אמירה שלו בערב הרצח
21 לשתי יצאניות, שהתובע לא הכחיש אותה אך נתן לה פרשנות אחרת, שהמנוחה יכולה להירצח
22 ואפילו על ידו (מוצג ב'7 גיליון 3 שורה 81, מוצגי הנתבעת); השקרים של התובע למעשיו בליל
23 הרצח כדי להרחיק את עצמו מעבירת הסרסרות, ולהתקשרויות הטלפוניות שלו למנוחה כולל
24 בליל הרצח; גם שקריו בהתייחס לטלפון שהוא נתן למנוחה, מידע שהיה בו כדי לקשור את
25 הרוצח האמתי לרצח הרבה יותר מהר שכן הוא גנב את הטלפון מהמנוחה בזירה.

26
27 המשיב לא חלק על כך שהוא מכיר את המנוחה ואף הגדיר אותה כ"משפחה" אך הוא חלק על
28 כך שהוא היה סרסור או שהוא היה אלים כלפיה.
29 העדויות שנפרשו בפני המשטרה, כאמור להלן, משעות ספורות לאחר גילוי הגופה ובמשך
30 החקירה מציגות תמונה אחרת לקשר בין התובע למנוחה וביססו את החשד הסביר לעבירת
31 הסרסרות. כמו כן גרסאות התובע למעשיו ביום שישי, שבת ומוצ"ש היו גרסאות סותרות והם
32 לא עמדו במבחן אל מול הראיות ואיכון הטלפון שלו.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 31074-08-12 מתתוב נ' ישראל

בפני כב' השופטת מיכל וולפסון

עדות אלוירה קטלר

1
2
3 העדה יצאנית אשר הגיעה ראשונה לזירה והזמינה את המשטרה. היא זיהתה את המנוחה הגם
4 ששמה האמיתי לא היה ידוע לה. בסמוך לגילוי היא הייתה בקרבת מקום עם לקוח והם חיפשו
5 פינה נסתרת וכך הם הגיעו למקום המצאות הגופה בחורשה. העדה הכירה את המנוחה בשם
6 אנגלה (או אנג'לה) כמי שעובדת עם עוד שתי נשים בשם ילנה ואוקסנה בסמוך לתחנת הרכבת
7 הישנה בב"ש. העדה הוסיפה שבמקום שנמצאה הגופה הייתה המנוחה בדרך כלל מגיעה עם
8 לקוחות. היא הוסיפה כי לפי דברי המנוחה בעלה לא ידע כי היא עובדת בזנות. לפי גרסתה
9 אנגלה עבדה לבד כי היו לה בעיות כלכליות. היא שללה כי היה לה שומר. היא סיפרה כי מי
10 שמכירות אותה יותר טוב הן ילנה ואוקסנה (נספח א1 לתצהיר הנתבעת, הודעה מיום
11 25/11/07 שעה 03:12).

עדות ילנה קוגן קלינין

12
13
14
15 העדה יצאנית אשר הייתה עדה לאירוע של אלימות כלפי המנוחה ביום ששי. הרקע אינו ברור
16 אך הוא קשור לסוגיית מתן שירותי ממין ללא הגנה (גומי). על פי גרסתה התובע היה השומר
17 של המנוחה והיא זיהתה אותו בשמו. לגרסת העדה התובע גם היה מכה את המנוחה, בנוסף
18 לבעלה (גביית עדות ביום 26/11/07, גיליון 3 שורה 58, נספח א2 לתצהיר הנתבעת). היא
19 סיפרה שביום 25/11/07 הגיע התובע בסביבות 01:00 ברכב כסוף עם חלונות כהים הדומה לוי
20 אמ וי וחיפש את המנוחה. היא הוסיפה כי בדרך כלל התובע אוסף את המנוחה שלא ליד מקום
21 העבודה בשעה 23:00 ליד תחנת האוטובוס במרחק של כ-500 מטר ממקום שהיא, וחברותיה
22 עומדות ועובדות (נספח א/2, גיליון 3 שורות 67-70). העדה תיארה שיחה שהייתה לה באותו
23 ערב עם התובע על המנוחה ועל פי גרסתה התובע סיפר לה שהוא בין היתר היכה את המנוחה
24 שבועיים לפני הרצח בגלל שנתנה ללקוח שירותי מין שלא היו מוסכמים עליו (נספח א/2, גיליון
25 4 מול שורות 105-106). העדה הוסיפה כי באותה שיחה שלה עם התובע, הוא חייג לטלפון של
26 המנוחה ולא הייתה תשובה והוא אמר בציניות: "אם היא לא תגיע מחר לעבודה זה סימן
27 שמישהו הרג אותה או אולי אני הרגתי אותה". (נספח א/2, גיליון 4 שורות 112-113). העדה
28 אוקסנה גושקובסקי לא זכרה את הדברים והעירה כי הייתה שיכורה. גרסת ילנה לשעה של
29 השיחה עם התובע הייתה שגויה כי בהמשך היא שאלה נהג מונית את השעה והתברר שהשעה
30 קדמה לשעה 23:00. גם העדה אוקסנה הייתה במכונית והיא זכרה את השעה 23:20 לפי שעון
31 הרכב של התובע (גיליון 5 שורה 147, מוצג א' 3 למוצגי הנתבעת) ובהמשך היא העידה כי היא

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 31074-08-12 מתתוב נ' ישראל

בפני כב' השופטת מיכל וולפסון

1 לא הבינה את פער הזמן כי ילנה אמרה לה שהיא ירדה מהמכונית ועזבה עם קליינט והשעה
2 הייתה 23:05 (גיליון 5 שורה 155 למוצג א'3) על אף שהם דיברו בין רבע שעה לעשרים דקות.
3
4 השיחה התנהלה בין ילנה לבין התובע ברכבו כאשר היא יושבת ליד הנהג והעדה אוקסנה ישבה
5 במושב האחורי. לפי לוח הזמנים שלה כעבור שעה היא הייתה במקום שבו היא עבדה, לאחר
6 הפסקה, ואז הגיעה העדה אלווירה בבהלה עם הדיווח לגבי הגופה. כשהתברר של מי הגופה אז
7 גם העדה אלווירה (אלה) ביקשה לצלצל לתובע מהשומר בתחנת הרכבת הסמוכה לחורשה.
8 לגרסת ילנה מי שדיברה עם התובע הייתה העדה אלווירה שביקשה מהתובע להתקשר לטלפון
9 על הצג והוא אמר שהוא יעשה כן וניתק והוא לא חזר לאותו מספר. לפי גרסת ילנה אלווירה
10 ידעה את מספר הטלפון של התובע מהעבר. לפי גרסתה של ילנה השיחה לתובע קדמה את
11 השיחה למשטרה. העדה הכירה את המנוחה ואת נסיבותיה האמתיות כולל כי היה קשר חברי
12 טוב בין התובע לבעלה של המנוחה, וגם כי אחותו של התובע גרה באותו בניין בו גרה המנוחה
13 וטיפלה בילדיה. כמו כן היא ידעה לספר כי המנוחה מסרה לבעלה שהיא מטפלת של קשישה.
14 היא קשרה את התובע למנוחה גם כזוג נאהבים. לפי עדותה התובע הביא את המנוחה מדי לילה
15 לאותו מקום משעה 19:00, 19:30 ועד שעה 23:00 שאז הוא היה חוזר ואוסף אותה. עדות זו
16 ניתנה הן כעדות מכלי ראשון והן כעדות על דברים שאמרה המנוחה לעדה.
17 לדבריה היא וחברותיה היו שומעות את התובע מתקשר אל המנוחה בשיחות טלפון במהלך
18 הערבים לברר כמה היא הרוויחה. היא גם הוסיפה שלפי גרסת המנוחה היא הייתה מוסרת את
19 עיקר תקבוליה לתובע וסכום זעיר שלא יעורר חשד, 100 ₪, היא הייתה מוסרת לבעלה. לפי
20 עדותה המנוחה אמרה לה כי עם הכספים התובע פתח חנות בגדים בעיר העתיקה.
21 על פי האמור בהודעה, העדה גם זיהתה את התובע מצילום שהוצג לה (גיליון 7 להודעה).
22 העדה התבקשה להעריך משך זמן מאז שבערב הרצח חלף בין שהם עזבו את המנוחה ועד
23 שהתובע הגיע לחפש אותה - כחצי שעה.
24

העדה אוקסנה גושקובסקי

25
26
27 העדה סיפרה כי היא מכירה את התובע בשם ארתור וכך גם אנגילה קראה לו והיא זיהתה אותו
28 (גיליון 2 שורות 46-44). לפי עדותה ביום שבת היא וילנה הגיעו למקום שליד הרכבת בסביבות
29 השעה 23:00 לאחר שעשו הפסקה לשתיה, ואז הגיע התובע ברכבו. הוא קרא לילנה והיא
30 התבקשה לקרוא לאוקסנה והן עלו לרכבו. הן נשאלו האם הם ראו את המנוחה. הן השיבו שהן
31 יצאו לשתות והיא נשארה במקום. התובע ניסה לחייג אליה והיא לא ענתה. היא העידה כי
32 המנוחה סיפרה לה כי חודש קודם לרצח התובע תפס את המנוחה עושה סקס מלא כולל חדירה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 31074-08-12 מתתוב נ' ישראל

בפני כב' השופטת מיכל וולפסון

1 ואז הוא הרביץ לה. לדבריה הסיפור נמסר לה כי המנוחה הגיעה עם יד חבושה. ההיכרות של
2 העדה עם חיי המנוחה הייתה מינימלית אך היא ידעה שהבעל לא יודע שאשתו עובדת בזנות
3 אלא עובדת בניקיון. לשאלה היכן היה התובע לפני שהוא הגיע במוצאי שבת של יום 24/11/07
4 סיפרה העדה כי הוא אמר בעת שהיא וילנה היו עמו במכוניתו שהוא היה בתל אביב. העדה לא
5 ידעה להגיד האם התובע קיבל מהמנוחה כספים כי הוא היה אוסף את המנוחה רחוק ממקום
6 העבודה אך היא העידה כי המנוחה הרעיפה על התובע כספים כאהוב שלה. העדה השיבה
7 לשאלת החוקר כי התובע תמיד היה מביא את המנוחה ולוקח אותה.
8

9 העדה בלה ויקסיץ – המכונה סאשה/סשה

10
11 העדה לא הכירה היטב את המנוחה כי היא הגיעה לסמוך המקום בו עמדו המנוחה ילנה
12 ואוקסנה כחודש לפני הרצח. אבל היא זכרה שהתובע הביא את המנוחה למקום והורה לה לזוז
13 למקום אחר (גיליון 2 שורות 37 - 40, מוצג א' 4 למוצגי הנתבעת). היא גם סיפרה שהבאת
14 המנוחה למקום ע"י התובע היה אירוע חוזר.
15

16 חקירת התובע

17
18 5. התובע כאמור הכיר את המנוחה במסגרת חברות ומשפחתיות כהגדרתו. הוא גם סיפר שפעם
19 הוא עלה על כך שהמנוחה עוסקת בזנות ולא נוסעת לרמות לטפל בקשישה, כפי שמסרה לבעלה
20 והוא היה בהלם. הוא יצא מהמכונית ופנה למנוחה ושאל אותה למעשיה והיא השיבה שזה
21 עניינה. הסיפור תמוה כי הוא מספר שהיה עם חבר שלו תוך נקיבת השם הפרטי של הבעל של
22 המנוחה ואין כל התייחסות לאירוע מצד החבר (מוצג ב' 3 למוצגי הנתבעת). לגרסתו הוא הביא
23 את המנוחה לאותה קשישה והחזיר אותה משם. לדבריו כשהמנוחה ביקשה החזרה היא הייתה
24 מתקשרת אליו מטלפון מסוג "טוקמן". גרסה שהתבררה להיות לא נכונה בסמוך למועד הרצח.
25
26 כנגד גרסאות ילנה ואוקסנה שמיקמו את התובע בערב הרצח בסמוך לתחנת הרכבת בשכונה ג,
27 כאשר השעה התבררה להיות בדיעבד בסמוך לשעה 23:00, התובע שלל גרסה זו. בהודעתו
28 הראשונה הוא מסר גרסה מפורטת למעשיו הן ביום ששי והן בשבת כולל מוצאי שבת. לפי
29 גרסתו הוא היה במוצאי שבת אצל הוריו כמעט עד שעה 23:00 ואחר כך הוא הלך לאחותו שגרה
30 בבית של המנוחה ובעלה. הוא ישב שם עם אחותו והבעל של המנוחה. בסביבות חצות הבעל
31 החל לדאוג כי אשתו טרם הגיעה הביתה. אבל הוא הלך לביתו וישן וקם בבוקר. בהמשך
32 החקירה הוא פירט שיחות טלפון באותו ערב והוא ציין התקשרות אליו של טלפון לא מוכר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 31074-08-12 מתתוב נ' ישראל

בפני כב' השופטת מיכל וולפסון

1 משעה 01:34 (מוצ"ש – מ"ו). לדבריו הוא ישן ולכן הוא לא ענה והוא לא ידע מי המתקשר.
2 גרסת אלווירה הייתה שהוא ענה והיא ביקשה שהוא יתקשר למספר שהיה של השומר בתחנת
3 הרכבת אך הוא לא עשה כן (מוצג ב'2' למוצגי הנתבעת, חקירה מיום 26/11/07 שעה 09:01).
4
5 בהמשך, באותו יום, בחקירה יותר מאוחרת התובע סיפר שעם הגילוי שהמנוחה טרם שבה
6 הביתה הוא נסע למקום שבו מתקבצות הזונות בשכונה ג' ושם הוא ניהל שיחה עם אוקסנה
7 שהוא הכיר בשם וכן מי שהוא הכיר בפניה אך לא את שמה (ילנה) והוא גם הסיע אותן לבקשתן
8 לחנות. הוא פנה אליהן לשאול האם הם ראו את המנוחה. בהעדר הצלחה באיתור המנוחה על
9 פי גרסתו זו הוא חזר לבעל בסביבות חצות כדי לבדוק אולי המנוחה חזרה הביתה, ואחר כך
10 הוא המשיך לביתו. הוא אישר שהתקבלה שיחת טלפון והוא לא הספיק לדבריו לענות ואחרי
11 עשר דקות הייתה עוד שיחה שהוא ענה עליה ובחורה אמרה: ארתור תחזור טלפונית והוא יצא
12 לטלפון הציבורי להתקשר חזרה ומי שענה אמר לו טעות ובכך הסתיימה השיחה. הוא חזר
13 לישון. גרסה זו תואמת את גרסת העדה אלווירה אך לדבריה התובע לא התקשר חזרה (מוצג
14 ב'3' למוצגי הנתבעת, חקירה מיום 26/11/07).
15
16 התובע לא סתר את הגרסאות שניתנו במשטרה ולא זימן את העדות להעיד בתיק זה. ניתן
17 להסיק מכך שהעדויות לא היו לטובתו אילו הן זומנו להעיד בהתייחס לחשד בגין הסרסרות
18 [ע"א 548/78 שרון נ' לוי, פ"ד לה(ח) 736 (1980)].
19
20 העולה מהמקובץ הוא כי בגין החשד לסרסרות היה בחומר החקירה כדי לקשור את התובע
21 לעבירה של סרסרות ברמה של ראיות לכאורה להרשעה.
22 התובע אינו טוען כי המעצר וההארכות המעצר בחשד לעבירת הסרסרות היוו כליאת שווא, כי
23 הוא לא התייחס לעבירה זו אלא רק לעבירת הרצח.
24
25 התביעה בפני היא על פי עילה נזיקית ועל כן עלי לבחון את התביעה לפיצוי על פי דיני הנזיקין.
26 ב"כ התובע לא התייחס למעצר בהתייחס לעבירת הסרסרות ולא הניח תשתית ראייתית שלא
27 הייתה הצדקה לחשד או להסתמכות גם על עבירה זו בתיק רצח.
28 בנסיבות אלה, המעצר היה כדין הן על ידי המשטרה והן על פי ההחלטות השיפוטיות.
29
30 על כן עילת כליאת השווא נדחית.
31
32

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 31074-08-12 מתתוב נ' ישראל

בפני כב' השופטת מיכל וולפסון

רשלנות

6.

1 בכתב התביעה ובתצהיר עדות ראשית התובע אינו מפרט במה התרשלה המדינה. בסיכומיו טען
2 בא כוח התובע כי המדינה התרשלה על פי הודאתה בגלל שהתובע שיקר בחקירתו לגבי היכן
3 הוא היה במוצ"ש (עמ' 40 לפרוטוקול מול שורה 16).
4 המדינה טענה כי היא פעלה בסבירות, בזהירות, בשקידה ראויה, בתום לב, ובאמונה של קיומה
5 של הרשאה חוקית ללא כל רשלנות מצדה ובמסגרת אחריותה וחובתה כרשות חוקרת וכדי
6 לבצע את המוטל עליה על פי דין, לחקור פשעים ולהביא עבריינים לדין. נטען כי אין למצוא
7 דופי בהתנהלות המדינה. כן נטען כי המדינה אינה אחראית בנזיקין על מעשה שנעשה בתחום
8 של הרשאה חוקית.

9 על פי סעיף 3 לחוק הנזיקים אזרחיים (אחריות המדינה), תשי"ב-1952 כאשר המדינה
10 מבצעת מעשה בתחום הרשאה חוקית: "אין המדינה אחראית בנזיקים על מעשה שנעשה
11 בתחום הרשאה חוקית, מתוך אמונה סבירה ובתום לב בקיומה של הרשאה חוקית; אולם
12 אחראית היא על רשלנות שבמעשה".

13 טענת רשלנות יש לבסס בעובדות שמצביעות על התרשלנות, דהיינו התנהגות לא סבירה. לא
14 ניתן להסיק התרשלנות רק מהכליאה בחשד שלא הבשיל לכתב אישום. התובע לא פירט באף
15 הזדמנות במה המשטרה התרשלה. בסיכומי תשובה נטען כי המעצר היה ללא ראייה מדעית.
16 כמפורט לגבי עוולת כליאת השווא, המעצר היה מבוסס בגין החשדות לעבירת הסרסרות. אמנם
17 חשד זה לא הוביל להגשת כתב אישום, אך על פניו היו בידי המדינה ראיות לכאורה שהיה בהם
18 לכאורה להביא להרשעה באותה עבירה. על כן אני דוחה את העילה של רשלנות לפי סעיפים
19 35-36 לפקנ"ז.

פגיעה באוטונומיה

7.

20 בא כוח התובע לא התייחס לראש נזק זה בסיכומיו. העולה מהראיות הוא כי התובע נעצר על
21 יסוד חשד סביר בהתייחס לעבירה שבגינה הוא לא הועמד לדין. עיקר ימי המעצר התמקדו
22 בחשד לרצח. לכן יש מקום לקבוע כי ראש נזק זה הוכח בכפוף לרשלנות תורמת של התובע.
23 לאור כי ראש הנזק לא נטען בסיכומים אקח בחשבון את הפגיעה באוטונומיה בהתייחס לנזק
24 הלא ממוני.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 31074-08-12 מתתוב נ' ישראל

בפני כב' השופטת מיכל וולפסון

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

כאב וסבל

מהטעמים המפורטים מצאתי כי יש מקום לפצות על עוגמת נפש של החשד הלא מבוסס שעמו התובע התמודד עד שנתפס הרוצח.

אני מעמידה את הפיצוי על סך של 20,000 ₪. לקחתי בחשבון כי החשד בעבירת הסרסרות היה לכאורה מבוסס, מבחינת זמן אמת של החקירה והתובע הקשה על בירור העבירה. יחד עם זאת לכאורה אחרי תום הארכת המעצר השנייה, לא היה מקום לבקש להאריך את מעצרו של התובע בשלישית כאשר המשטרה ידעה כבר שיש לה כיווני חקירה אחרים, ולא הייתה לה כוונה להעמיד את התובע לדין בעבירת הסרסרות. פיצוי זה מתיישב גם עם הרציונל של סעיף 38 (א) לחוק המעצרים ותקנה 8 לתקנות ועם דברי בא כוח המדינה כמפורט לעיל כי על המשטרה לחקור את החשדות ובמקרים המתאימים יש מקום לפצות.

הנתבעת תשלם לתובע של סך 20,000 בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 30.08.2012 ועד ליום התשלום המלא בפועל.

המזכירות תחזיר למשטרה את תיק החקירה.

זכות הערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי באר שבע.
המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתנה היום, י"א אלול תשע"ו, 14 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

מיכל וולפסון, שופטת

